

A számadó juhász

A kéverakók lekaszolód-
tak az asztal tetejéről, a ko-
csisok kifogták lovaikat. A
kanász is éppen az imént
hajította be a kondát a mező-
ről, a vályúba moslékot önt-
tött a jószágoknak s aztán ő
is delelőre ment.

Szabó Dudrai Ferenc bá-
csi, a számadó juhász is ép-
pen ebédhez készülődött,
amikor egészen véletlenül
összetalálkoztunk vele. Be-
szélgettünk erről is, arról is,
míg végül aztán a szövetke-
zeti tagok munkája, boldo-
gulása került szóba.
Így mondja:

**valamikor én is egyéni
gazda voltam.**

Kilenc holdon dolgoztam. Be-
csülöm az eszemet, hogy én
már öt évvel ezelőtt meg-
léttem azt, amit sokan még
most vesznek észre, vagy
még nem is látják igazán: a
szövetkezet az mégis csak
más. Oszinte, paraszti becsü-
letemre mondom, nem bán-
tam meg, hogy szövetkezeti
tag lettem, sőt ez az egy do-
log, aminek legjobban örü-
lök.

Szabó Dudrai Ferencet
Felsővárostól Sándorfalvái-
gal mindenki ismeri. Jól
megtermett, középkorú, izig-
vérig parasztember. Taka-
ros pörge bajszáról, szemé-
re húzott, begyűrt-tetejű ka-
lapjáról nem nehéz megállá-
pítani a mesteriségét — hi-
szen arcára van írva: juhász.
A felszabadulás Termelőszö-
vetkezet közel 800 darabból
álló nyájának számadója.
Régen legelt már a baktói
határban ilyen szép nagy
birkanyáj, s ennek számadó-
jának lenni

**külön tisztesség,
megbecsülés dolga.**

Miközben az ebéd készül, a
múltról, ismert nagy juhász-
családokról is szó esett kö-
zöttünk.

— Már azt gondoltam,
ilyen emberekre, mint még
azok voltak, ezután már nem
is lesz szükség. Nem
folytatja tovább Szabó bácsi
megkezdett témáját, hiszen a
többi már amúgy is érteni
lehet. Arra gondolt, hogy ta-
lán már sohasem lesz szük-
ség az ő tudományára, a bir-
katenyésztésre, a juhászat me-
sterségére, amit őra hagyta
örökségül az ősei, hiszen nin-
csenek már olyan nagygaz-
dák, akik külön számadókat

tartsanak, felosztották, szét-
parcellázták a baktói legelők
jórészt is.

A felszabadulás után né-
hány évig még juhászodott,
saját kis falkáját őrizgette,
csak ebből azonban nem le-
hetett megélni. Még 9 hold
földet is művelt a juhászat
mellett. Amikor híre ment
Baktón, hogy megalakult a
termelőszövetkezet, Szabó
bácsiban kezdett ébredni a
remény. Talán, talán mégis
csak lesz szükség egyszer az
én tudományomra. És nem
számított rosszul. A második
évben, ahogy kimondták a
szövetkezet megalakulását, az
alapító tagok egy jó falka,
összesen 200 darab birkát is
vásároltak. Már akkor vala-
mennyen tudták,

**jobb kezekre
nem is lehetne bízni**

a falkát, mint a Szabóéra.
Olyan juhászember ő, akire
még azt is rá lehetne mon-
dani, hogy a nyáj mellett
született.

Három év telt el azóta,
hogy ez történt s a gyorsan
származó idő szép eredmé-
nyeket hagyott maga után. A
kétszázas kis birkanyáj Szabó
Dudrai Ferenc keze alatt
jól megszaporodott, most már
nem kevesebb, mint 742-öt
tart számon.

Az ő tudománya aranyat
ér, vallják valamennyien a
szövetkezetben. Mert bizony
a birkatenyésztés a szövetke-
zet egyik nagy, kiapadhatat-
lan aranybányája. A tava-
szon, amikor leválasztották a
báránysokat, sokáig száz li-
terszám szállították naponta
a tejet. Summa-summára ed-
dig már, nem számítva a
szaporulat értékét, tavasztól
idáig nem kevesebb, mint 85
ezer forintot hozott a közös
konyhára a juhállomány. A
múlt évben sem volt sokkal
kisebb a haszon, s a gazdag
jövedelemből szépen jutott a
számadónak is. Az őszi zár-
számadáskor Szabó D. Fe-
renc 817 munkaegységet tar-
tott a zsákot. Annyi min-
dent kapott, hogy a szövet-
kezet igái a sok terményt
alig győzték haza-szekerezni
a házához. 15 mázsa 93 kiló
búza, 57 mázsa 19 kiló ta-
karmányrépa, 776 kiló árpa
és zab, 46 mázsa 57 kiló —
nem sok híján egy fél va-
gon — kukorica, 645 kiló lu-
cernaszéna. 891 kiló burgo-
nya, 163 kiló 40 deka cukor,
21 liter étolaj, 817 kéve ku-

koricaszár, 16 mázsa 34 kiló
alomszalma, 4 mázsa 90 kiló
polyva és még 49 kiló cirok-
mag is esett a munkaegysé-
gekre. A készpénz 4779 forint
és még hozzá 1150 forint pré-
mium.

Rengeteg sok minden ez.
Még így felsorolni is igen
hosszúnak tűnik. Ezek után
csak arra gondolhat az em-
ber,

milyen jó dolog is lehet

ennyi terménynek, pénznek
a gazdája lenni. Nem ok nél-
kül mondta Szabó D. Ferenc
beszélgetésünk kezdetén: be-
csülöm az eszemet, hogy én
már öt évvel ezelőtt meg-
léttem, amit sokan még csak
most vesznek észre. Búcsú-
zól még annyit mond:

— A szövetkezeti munkát,
mint a boldogulás legjobb
módját ajánlhatom minden
embernek. Akár meddig él-
nek is, sohasem kívánnék
jobbát magamnak, mint
ahogy most élek. Valamikor
sajnáltam a múltat, a régi
juhásziéletet, de most már
nem bánom, mert a mi jö-
vőnk sokkal szebb ennél.
Néhány szót még a jövőről,
az ő egyéni terveiről mond,
s ezek a tervek a szövetke-
zeté is: javasolom majd a tag-
ságnak, 200 anyabirkával nö-
velhetnénk még az állo-
mányt. Vállalom értük a fe-
lelősséget, hiszen azok —
éppúgy, mint ez a hétszáz
egynéhány darab — az enyé-
mek is lesznek.

≡ HIREK ≡

— A Szegedi Falemezgyár
napközi otthonának aprósá-
gai három heti üdülésre in-
dultak Gyopárosra.

— Az első és második ne-
gyedévben két darab szer-
számgéppel szaporodott a
karbantartó gépek száma a
Szegedi Erőműben. Az egyik
egy univerzális fűrógép, a
másik egy modern hegesztő-
trafó.

— Az újszegedi MNDSZ-
csoport augusztus 5-én 7 óra-
kor nőnapot rendez, melyre
mindenkit szeretettel elvár-
nak.

— Az alsóvárosi MNDSZ
augusztus 5-én délután 7 óra-
kor orvosi előadást tart Há-
mán Kató utca 5. szám alatti
helyiségében. Előadó dr. Ber-
kes Pál.

— Vidám vasárnapot ren-
deznek augusztus 14-én a
Szegedi Kenderfonógyár
MNDSZ-asszonyai. Itt virág-
gal köszöntik a termelés
élenjáróit és azokat, akik 25
éve az üzemből dolgoznak.

Hogyan sikerült a kultúrotthonok fesztiválja?

— Beszámoló a Juhász Gyula Kultúrotthonban —

Tegnap este a Juhász Gyula
Kultúrotthonban a szegedi
kultúrotthonok fesztiválján
résztvevő kulturmunkások előtt
Körök József, a városi tanács
népművelési osztályának veze-
tője beszámolót tartott a fesztí-
vál eredményeiről és hibáiról.
Előadásában megállapította,
hogy a fesztivál jelentőségét
aláhúzza az a tény, hogy „ez
városunk kulturális életében,
sőt országos viszonylatban is
első, sikeres kezdeményezés
volt, amelyen a város minden
kultúrotthona egy akarat-
tal vett részt. A kultúrotthonveze-
tők szoros összefogása, a szö-
szervezetek és a tanács együtt-
működésének megszilárdítása
jegyében került megrendezésre
a fesztivál, amely további eré-
ményes, hasonló és egyébirá-
nyú akciók kiindulópontját ké-
pezi”. S a továbbiakban: „a
kultúrotthonvezetők együttmű-
ködése biztosította annak, hogy
a kultúrotthonok műsorpolti-
kája mentes lesz az értéktelen,
partnuk politikájával ellentétes
daraboktól”. Majd a fesztivál
általános értékelése után el-
mondta Körök elvtárs, hogy
a fesztiválnak több értékes ki-
vetkezése is lett. Ezek kö-
zött az egyik az ősszel megva-
lósítandó munkásszínpad, mely
a rókus kultúrotthonban fog
működni. Foglalkozott azokkal
a problémákkal is, amelyekkel
a fesztivál műsorának össze-
állítására és az előadások me-
rendezésére előtérbe kellett
küzdeni, majd rátért az egyes
előadásokra. Elsőnek a Postás
Kultúrotthon Katona József
Bánk bán-jának harmadik fel-
vonásának előadásával foglalko-
zott. „A csoport — mondotta —
helyes rendezői felfogásban,
egyszerű eszközökkel, sallan-
mentesen adta elő a nehéz és
elmélyült munkát igénylő fel-
vonást”. Az előadás hiányos-
ságai közül a szereplők bi-
zonytalan színpadi mozgását
és egyes szereplőknek az át-
élés hiányát említette. „He-
lyesen tartottam — mondotta
a továbbiakban — ha a kul-
túrotthon színjátszói az egész
darab bemutatására is gondol-
nának”. A KPDSZ színjátszók
villámíréről megállapította,

hogy a rendezés és az előadás
dicséretet érdemel, egyben ja-
vasolta, hogy a csoport képes-
ségeinek megfelelően nagyobb
terjedelmű, fokozottabb elmé-
lyülést igénylő darabokkal is
foglalkozzék. A Juhász Gyula
Kultúrotthon színjátszóinak
Molière: *Kénytelen házasság*
előadását értékelve kiemelte
az értékes rendezői munkát és
a szereplők közül különösen a
tudósokat alakító színjátszókat.
Megemlítette, hogy törekedni
kell a csoportnak a még töké-
lebbes artikulációra. A No-
vember 7. Kultúrotthon Bu-
jóska előadása nagyjában és
egészében sikeres volt. Az elő-
adás hiányosságai között azt
említette meg, hogy a szerep-
lők némelyike nem találta meg
a kontaktust egymással és a
közönséggel, és szerepüket in-
kább elmondták, mintsem elő-
adták. Hiányolta az előadás
pergő ütemét is. A Móra Fe-
renc Kultúrotthon színjátszóit
Rachmanov: *Viharos alkonyat*
című drámájának III. felvo-
násával léptek a közönség elé.
A műsorválasztás helyes volt,
s az előadásban is voltak po-
zitívumok, azonban az előadás-
nak jobban meg kellett volna
élnie a bemutatás előtt. A
MAV Petőfi Kultúrotthon
színjátszócsoprtjának Bocca-
ccio-Füsi: *Certaldoi vásár*
előadását úgy értékelte, mint
amely a fesztivál élvonalbeli
teljesítményei közé tartozott.
Helyes volt a szereplők kivá-
lasztása, s a darab rendezői
felfogása is.

A fesztiválon két zenekar
szerepelt, a Juhász Gyula Kul-
túrotthon és a MAV Petőfi
Kultúrház. Mindkét zenekar
szereplése gazdagította a mű-
sort, a zenei program széles
skálájú és igen változatos volt.
A Juhász Gyula Kultúrotthon
zenekara összehatásában az
énekisérethoz szokott, szín-
házi hatásokkal dolgozik és a
szimfonikus futamok tolmáco-
lásához szükséges hatások kis-
sége elhalványultak játékában.

A MAV szimfonikus zenekar
Baldissar Kálmán vezetésével
ugyanícsak jó képességeiről
tett tanúságot. „A kiváló ki-

Jelenet a MAV Kultúrot-
thon színjátszóinak „Certaldoi
vásár” előadásából. Vajda Bé-
láné és Kiss Gyula a darab
egyik jelenetében.

séret rövid idő alatt történt be-
tanulása és előadása — mon-
dotta — reménnyel tölt el
bennünket a zenekar további
fejlesztését és szereplését ille-
tően. Reméljük, hogy a MAV
kulturális vezetői is egyetér-
tenek ebben velünk, és a zene-
kar részére biztosítják a szük-
séges támogatást. Szeretnénk,
ha legközelebbi előadásainkon
a MAV zenekar nemcsak kísé-
rőként, hanem önálló műsorral
is szerepelne.”

A fesztiválon szereplő há-
rom énekkar szintén sikeresen
szerepelt: a Móra Ferenc Kul-
túrotthoné Becsky Balázs ve-
zetésével, a MAV „Szocialista
kulturáért” jelvénnel kitüntet-
tett „Hazánk” énekkara Wald-
mann József vezetésével és a
Juhász Gyula Kultúrotthon
énekkara Kertész Lajos veze-
tésével. A Móra Ferenc Kul-
túrotthon énekkarának műso-
ra igen széles skálájú volt, a
kar munkaszorgalmi tömeg-
daltól az operakórusig több-
féle művet adott elő. Bántó,
hogy az előadás összehatását
néha kihangzások zavarták
meg. A MAV énekkar kitün-
tetése óta első alkalommal
szerepelt nyilvánosan, precíz,
mértéktartó előadásban. Kár,
hogy létszáma hiányos volt. A
Juhász Gyula Kultúrotthon
énekkara igen kellemes össz-
hatást ért el, bár a szószá-
mok néhol kifogásolhatók vol-
tak. A táncscoprtok munkáját
illetően a Városi Balettiskola
szereplése méltó volt előbbi
sikereihez. A népi táncscoprtok
közül a KPDSZ leánycso-
port nyújtott jobb teljesítményt.
A Móra Ferenc Kultúrotthon
táncosai kissé elfogódottan lé-
ptek első nyilvános szereplésük-
kel a közönség elé.

A műsorból hiányzott a sza-
valat. Egyedül Bárány Pálné
kiváló népdalballada előadásá-
ról számolhatunk be, remélve,
hogy az ő sikere e fontos terü-
letre is felhívja a kultúrottho-
nok figyelmét.

A November 7. Kultúrotthon „Bujóska” bemutatójából:
Tóth Gáspár, ifj. Héger Károly és Stumpf Károly.

Naay Pál:

Fények a Visztulán...

UTJEGYZET

31

Nálunk ugyan ez nem újság, nem valami rend-
kívüli esemény, hogy kukoricát termel a tsz. De itt
igen nagyjelentőségű dolog, hogy a takarmányfelesé-
gek termelésében bevezetik a kukoricatermelést. Amerre
a szem ellát, ritkán akad egy-egy szál kukorica, de a
mezőgazdaság úttörői, a szövetkezetek itt is kezde-
ményezők. Fő takarmánynövényük a krumpli és répa. Ez-
zel hizlalják erre felé a sertéseket. Az idén vették tervebe
első ízben, hogy kísérleti parcellát állítsanak be, igaz,
nem nagyobb területen, mint egy hektáron. Így rögzít-
tették le papíron, de mikor ott jártam, már zöldelt a
négyzetesen vetett kukorica tíz hektár területen. Kről
Jozef, az elnök nagy lelkesedéssel mesélte, mit mondott
nekik Hruscsov elvtárs. S még ekkor is elpirult, mi-
kor arra terelte a szót, hogy Bierut elvtárs megpiron-
gatta, hogy olyan kevés kukoricavetést terveztek.

— Szégyenkezve vallottam be, hogy nem szerez-
tünk be több vetőmagot és ennyivel is megelégszünk.
— Vessenek csak tíz hektárt — javasolta Hrus-
csov elvtárs. — Ha vetőmagjuk nincs, majd lesz az is
— tette hozzá, és elmondta, hogyan, miként készítsék
elő a talajt, hogyan vessék el a kukoricát, hogy jó ter-
mést hozzon és példamutató legyen e téren is a terme-
lőszövetkezet nemcsak a környékben, hanem egész
Lengyelországban.

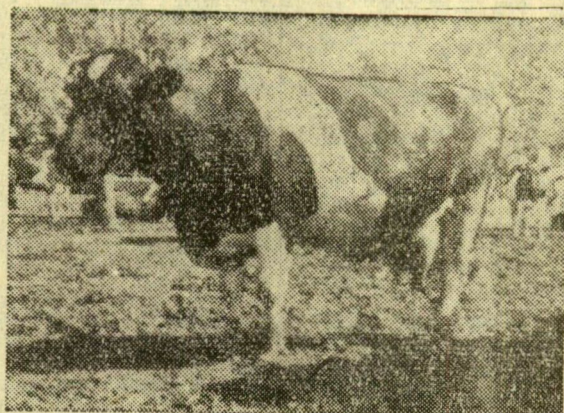
— Még tíz nap sem múlt el — újságolta a tsz-
elnök, — máris levelet kaptunk Varsóból, amelyben ér-
tesítettek, hogy vegyük át a lovicsi állomáson a Szov-
jetunióból repülőgépek érkezett kukoricavetőmagot.

— Hruscsov elvtárs küldte — mondták többen is
egyszerre.

— De jött egy agronómus is Moszkvából, hogy
megmutassa, miként kell termelni ezt a takarmánynö-
vényt. Négy hétig volt itt, segítelt nekünk nemcsak a
kukoricatermelés mesteriségének elsajátításában, ha-

FÉNYEK A VISZTULÁN

32

A tsz büszkesége az 5800 liter tejet adó tehén

nem hasznos tanácsokkal látott el bennünket, amely-
nek igen sok hasznát vettük — magyarázta az elnök.

Ezért is érkezett gazdagabban ez a nyár, mert
új tapasztalatokkal a tarsolyban, az eddiginél jobban
végezték munkájukat a jackowicei termelőszövetkezet
tagjai. Az elmúlt évben 25 mázsa kenyérgabonát ter-
meltek egy hektáron. Az idén már ennél is többet
várnak. Nem csoda, ha naponként keresik fel egyéni do-
lgozóik, de más termelőszövetkezeti tagok is ezt a szö-
vetkezetet. Nemcsak a gabonatermes büszkeségük, ha-
nem a jószágállomány is. A fehér-fekete-larka tehének
közül nem egy 5800 liter, 5600, 5400 liter tejet ad
évente. Kiállításra is nyertek már díjat, övék szokott
lenni szinte minden évben az elsőség. A sok fekete-
larka tehén közül kiválik egy vörös-larka. Nem álltam

szó nélkül, meg ne kérdezzem, hogyan csöppent a faj-
tisztá tenyésztőrszbe ez a tehén, miért nem szelektál-
ják ki?

— Díjnyertes tehén ez — mondják a tsz-tagok.
Már olyanformán, hogy egyik kiállításra ezt nyertük az
első díjban. Az oklevelet is megőrizzük az iroda felén,
ezért meghagyjuk ezt a tehenet is a többiek között.

A szép, tiszta, nagyitőgyű tehénnek arról tanús-
kodnak, gondos ápolásban részesülnek. Vajon hány
munkaegységet teljesít ebben a termelőszövetkezetben
egy állatgondozó? Az elmúlt esztendőben közülük a
legjobb 900 munkaegységet teljesített, ez ugyan nagy
ritkaság, de általában 450 munkaegység a szövetkezeti
tagok átlaga. Az asszonyok sem maradnak le, s nem
ritka az olyan családtag sem, aki csak a legsürgősebb
munkák idején segít a termelőszövetkezetben, mint a
tsz-elnök lánya, ő közel 200 munkaegységet teljesített.

Ma még azonban van gondjuk a termelőszövet-
kezet tagjainak, de a 16 új családi házat, a négy új
istállót, a kultúrtházat és napközli oltihont látva, arról
győződhet meg az ember, gyorsan emelkedik ki a
jackowicei termelőszövetkezet a dombok közül.

A nap már a tsz-udvar másik sarka felől tekin-
tett ránk, mikor búcsúzásra nyújtottam kezem, mintha
ő is vizsgálódott volna, mit látni még vajon itt a
termelőszövetkezetben. Nem győztem belélni a látni-
valók nézésével. Örültem, hogy szemtanúja lehettem
a lengyel parasztnak jobb életét megteremtő szövetke-
zeti gondalkodásnak, a jackowicei termelőszövetkezet
eredményeinek. Jobb élet után vágytak ezek a lengyel
parasztnak, keresték és futottak a jobb után. Most jó
úton haladnak. Gazdasági épületeiket, lakóházait,
ígérkező termésüket látva úgy gondolom, itt is kikel
már a magja a dolgozó parasztnak óhajának...

(Folyt. köv.)